

וְהָאֵל תְּזוּ, הֵאֵי מִנְחָה אֲרַעָא קְדִישָׁא אֲתִקְרִיית,
 וְאֲשֶׁת־בַּחַת בְּשַׁבְעָה פִּירִין עֵילָאִין דְּאִית בָּהּ,
 כִּד אִיהִי בְּאֲתִחְפְּרוּתָא לְעֵילָא. וְעַל דָּא פְּקִיד לִזְוִן
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּד יִיעֲלוּן לְאַרְעָא קְדִישָׁא,
 דִּיתִחְפְּרוּן אֲתָתָא בְּבַעֲלָהּ.

הָדָא הוּא דְבְּתִיב, (דברים כו ב) וְלִקְחֶתָּהּ מִרְאשִׁית כָּל
 פְּרִי הָאֲדָמָה. אָדָם, דָּא יַעֲקֹב, כִּד אֲתִחְפְּר
 בִּיהּ אִימָא עֵילָאָה, דְּאֲתִקְרִיא ה', וְאֲעַטְרַת לִיהּ,
 כִּדִּין יְהִיב פְּרִי הַהוּא אֵילָנָא רַבְרָבָא, וְאִיקְרִי
 בְּשֵׁלִימוֹ אֲדָמָ"ה.

וְשִׁמְתָּ בַטָּנָא, דָּא מִטְרוּנִיתָא, דְּאֲתִי לָהּ נְהִירוֹ
 מִנִּיהּ, וְשׁוּי בָּהּ נְהִירוֹ עֵילָאָה דְּאֲתִי לִיהּ
 מִרְאשִׁית. וְכִדִּין, וְהִלְכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם. וּמָאן הוּא
 פְּרִי דְּאָדָם דְּעֵילָא, דָּא יוֹסֵף, דְּאִקְרִי צַדִּיק, פְּרִי

לשון הקודש

זֶהוּ שְׁבִתוּב (דברים כו) וְלִקְחֶתָּהּ מִרְאשִׁית כָּל
 פְּרִי הָאֲדָמָה. אָדָם - זֶה יַעֲקֹב.
 בְּשִׁמְתָּחֻפְרַת בּוֹ הָאֵם הַעֲלִינָהּ,
 שְׁנִקְרָאת ה', וּמַעַטְרַת אוֹתוֹ, אִזּוֹ אוֹתוֹ
 הַעֵץ הַגָּדוֹל נוֹתֵן פְּרִי, וְנִקְרָא בְּשִׁלְמוֹת
 אֲדָמָ"ה.

וְשִׁמְתָּ בַטָּנָא - זוֹ הַנְּבִירָה, שְׂבָא לָהּ
 אוֹר מִמֶּנּוּ, וְשֵׁם בָּהּ אוֹר עֲלִיּוֹן שְׂבָא לוֹ
 מִהֲרָאשִׁית. וְאִזּוֹ, וְהִלְכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם. וּמִי

מִשׁוּם שֶׁהֵם נִתְּנוּ מִנְחָה, הִתְקַיֵּם בָּהֶם
 (שעיה 10) וְהִבִּיאוּ אֶת כָּל אֲחֻיְכֶם מִכָּל
 הַגּוֹיִם מִנְחָה לָהּ.

וּבֵא רְאֵה, הַמִּנְחָה הַזֹּאת נִקְרָאת אֲרִיץ
 קְדוּשָׁה, וּמִשְׁתַּבַּחַת בְּשַׁבְעָה פְּרוֹת
 עֲלִיּוֹנִים שְׁשִׁי בָּהּ, בְּשֶׁהִיא בְּהִתְחַפְּרוֹת
 לְמַעַלָּה. וְעַל כֵּן צִוָּה אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, בְּשִׁיבְנָסוֹ לְאֲרִיץ הַקְּדוּשָׁה, שְׁיִחְפְּרוּ
 אִשָּׁה עִם בַּעֲלָהּ.

מֵהָהוּא עֵץ חַיִּים. וְהָהוּא פְּרִי תִּחְבֵּר בְּפִנְא. וְאִי לָא
תִּיזַל עִם הָאִי פְּרִי, אֶסְתַּמַּר מִלְּמִיזַל לְהָהוּא אֶתְרָא,
דְּלֵא תוֹקִיד לָךְ בְּשִׁלְהוּבְהָא.

כָּךְ אָמַר יַעֲקֹב לְבָנָיו, אֶסְתַּמְרוּ מִלְּמִיתַת
לְמַצְרַיִם, אִי לָא תִּחְתּוּן לְאִישׁ הָהוּא מִנְּחָה.
וְכֹד תִּחְתּוּן, תִּתְפַּיִסוּן בְּחֶדָא, וְכֹל עֲלֵמָא בְּחֶדְוָה.
וְתֵא חַזִּי, מַה כְּתוּב, וַיְכִינּוּ אֶת הַמִּנְחָה עַד בֹּא
יוֹסֵף. דְּהָאִי מִנְּחָה אֶתְתַּקְּנַת בְּתֵרִיסֵר סְמִכִין
דִּילָהּ, עַד דְּאָתָא בְּעֵלָה לְאֶתְחַפְּרָא בַּהּ בְּצִהָרִים.
וּבְהָהוּא זְמַנָּא אֵינּוּן יִיכְלוּן לְחַמָּא תַּמָּן, וְסַמָּא דְחַיִּי
אֶתְעַר עַלִּיָּהּוּ.

פִּתְחָ וְאָמַר, (תהלים י יב) קוֹמָה ה' אֵל נִשְׂא יָדָךְ.
לְאַנְבְּרָא יְמִינָא עַל כֹּלָא. כְּמָה דְאֶתְ
אָמַר, (שמות ו ח) נִשְׂאֲתִי אֶת יָדֵי. וְדֵא יְמִינָא עִילָאָה,

לשון הקודש

וּבֵא רֵאָה מַה כְּתוּב, (בראשית מג) וַיְכִינּוּ אֶת
הַמִּנְחָה עַד בֹּא יוֹסֵף. שְׁהַמִּנְחָה הַזֹּו
הַתְּתַקְּנָה בְּשָׁנִים עֶשְׂרֵי הָעִמּוּדִים שְׁלָה,
עַד שְׁבֵא בְּעֵלָה לְהִתְחַבֵּר עִמָּהּ בְּצִהָרִים.
וּבֵאֵתוּ הַזְּמַן הֵם יֹאכְלוּ שֵׁם לֶחֶם, וְסַם
הַחַיִּים יִתְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם.

פִּתְחָ וְאָמַר, (תהלים י) קוֹמָה ה' אֵל נִשְׂא
יָדָךְ. לְהַנְבִּיר אֶת הַיְמִין עַל הַכֹּל, כְּמוֹ
שְׁנֵאֵמַר (שמות ו) נִשְׂאֲתִי אֶת יָדֵי. וְזוֹ הַיְמִין

הוּא פְּרִי הָאָדָם שְׁלִמְעֵלָה? זֶה יוֹסֵף,
שְׁנִקְרָא צְדִיק, פְּרִי מֵאוֹתוֹ עֵץ הַחַיִּים.
וְאוֹתוֹ הַפְּרִי תִּחְבֵּר בְּפִנְא. וְאִם לֹא תִלְךְ
עִם הַפְּרִי הַזֶּה, הַשְּׁמֵר מִלְּלַכַּת לְאוֹתוֹ
הַמְּקוֹם, שְׁלֵא תִשְׁרַף אוֹתָךְ בְּשִׁלְהַבְתָּהּ.
כָּךְ אָמַר יַעֲקֹב לְבָנָיו, הַשְּׁמֵרוּ מִלְּרַדַּת
לְמַצְרַיִם אִם לֹא תוֹרִידוּ לְאִישׁ אֶת
הַמִּנְחָה הַזֵּה. וּכְשִׁתְּרִדוּ, תִּתְפַּיִסוּ
בְּאֶחָד, וְכֹל הָעוֹלָם בְּשִׁמְחָה.

דְּאֶקְרִי אֵל, דְּאֶרִימַת דְּגִלְא לְעִילָא. וְעַל דָּא, (דברים כו א) וּבָאתְ אֵל הַכְּהֵן, וְדָא סִטְרָא דִּימִינָא, דְּאֶתְעַר בְּעִלְמָא, וְהוּא יִקְבַּל מִינְךָ הֵהוּא מִנְחָה, וְיִקְבַּל לָהּ בְּיַמִּינָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (דה"א כט יא) לָךְ ה' הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה. מַה טַּעַם, מִשּׁוֹם דְּכְתִיב פִּי כָל בְּשָׂמַיִם. וְאֶתְחַבֵּר בְּאֶרֶץ הָאִי רֵאשִׁית פְּרִי, וְכָל כְּתָרִין.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קלד ב) שָׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ, כַּבִּילוּ לְהֵהוּא מִנְחָה דְּאֶקְרִי יְדְכֶם דִּימִינָא, וְתִשְׂאוּ יָתָה לְאֶתְרָא דְּאֶקְרִי קֹדֶשׁ, דְּהֵינּוּ שַׁבַּת, תִּשְׂאוּ יָתָה לִיהָ. וְגִדִין וּבְרָכוּ אֶת ה', וְאִיהִי אֶתְבָּרַכַת מִכָּלֵא, עַל יְדוּי דְּכֵהֲנָא דְּאֶתְלַבֵּשׁ בְּבַד, דְּאִיהִי עֲנַפָּא דְּאִילָנָא עִילָאָה, דְּאֶקְרִי חֲכֻמָּה עִילָאָה דְּאֶתְלַבֵּשׁת בִּיהָ. וּמַהֲהוּא עֲנַפָּא, נִפְקִין כָּל בְּרַכָּאן בְּעִלְמָא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

הַפְּרִי הַזֶּה, וְכָל הַכְּתָרִים. וְעַל זֶה כְּתוּב (תהלים קלד) שָׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ. כַּבִּילוּ אוֹתָהּ מִנְחָה שֶׁנִּקְרָאת יְדְכֶם שֶׁל הַיָּמִין, וְתִשְׂאוּ אוֹתָהּ לְמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא קֹדֶשׁ, שֶׁהֵינּוּ שַׁבַּת, תִּשְׂאוּ אוֹתָהּ לָהּ. וְאִזּוּ וּבְרָכוּ אֶת ה', וְהִיא מֵתְבָרַכַת מִן הַכֹּל עַל יְדֵי הַכְּהֵן שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בְּבַד, שֶׁהוּא עֲנַף הָאֵילָן הָעֲלִיּוֹן, שֶׁנִּקְרָא חֲכֻמָּה הָעֲלִיּוֹנָה

הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁנִּקְרָאת אֵל, שֶׁהִרְימָה דְּגִלְא לְמַעְלָה. וְעַל זֶה (דברים כו) וּבָאתְ אֵל הַכְּהֵן, וְהוּא צֵד הַיָּמִין שֶׁהִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם, וְהוּא יִקְבַּל מִמֶּךָ אוֹתָהּ מִנְחָה, וְיִקְבַּל אוֹתָהּ בְּיַמִּין.

וְעַל זֶה כְּתוּב (דה"א כט) לָךְ ה' הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁכְּתוּב פִּי כָל בְּשָׂמַיִם. וְהִתְחַבֵּר בְּאֶרֶץ רֵאשִׁית

וְחֹשֶׁבֶנָּא דְהַאי בְּהֵן שִׁבְעִין וְחֲמִשׁ. שִׁבְעִין
 וְתָרִין, לְקַבִּיל שִׁבְעִין וְתָרִין סְטָרִין,
 רְשִׁימִין בְּסִטְרָא דְחֶסֶד. וְתִלְתָּא דְאִישְׁתָּאֲרוּ, לְקַבִּיל
 תִּלְתָּא בְּרִגִין עֵילָאִין, דְּאִתְלַבֵּשׁ בְּהוֹן. וְלֹא בְּעִי
 פִּהֶנָּא לְמִיפְסֵק, בֵּין הָהוּא לְבוּשׁ עֵילָאָה דְּאִתְלַבֵּשׁ
 בֵּיהּ, דְּלֹא לְאַחֲזָאָה פְּרוּדָא בְּאַתְרָא עֵילָאָה. וּכְדִין
 אִתְּפַרְכֵּן עֵילָאִין וְתַתְּאִין עַל יְדֵיהּ.

וְתָא חֲזִי, אֲלִמְלָא הָהוּא מְנַחָה דְּנַחְתָּא עִמְהוֹן,
 וּבְעֵית עֲלִיהוֹן רַחֲמִין, לָא נַפְקִי מִתַּמָּן. הָדָא
 הוּא דְכִתְיב, ^(שמות ב כג) וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן
 הָעֲבוּדָה. הָאֱלֹהִים: דָּא אִימָא עֵילָאָה. מִן הָעֲבוּדָה:
 דָּא מְנַחָה, דְּאִיהִי עֲבוּדָה וְאִיהִי מְצֵלָאָה עַל בְּנֵהָא,
 כְּמָה דְאַתְּ אָמַר ^(תהלים קט ד) וְאֲנִי תַפְלָה. וְאַקְרִי
 עֲבוּדָה, בְּגִין דְּהִיא גַּן עֵדֵן, וְאַצְטְרִיד לְמַפְלָחָה.

לשון הקודש

מִתְּפַרְכִּים עֲלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים עַל יְדֵוּ.
 וּבֵא רְאָה, אֲלִמְלָא אוֹתָהּ הַמְנַחָה
 שִׁירְדָה עִמָּהּ וּמְבַקֶּשֶׁת עֲלֵיהֶם רַחֲמִים,
 לֹא יֵצְאוּ מִשָּׁם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב ^(שמות ב) וַתַּעַל
 שׁוֹעֲתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבוּדָה.
 הָאֱלֹהִים – זֶה הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה. מִן הָעֲבוּדָה
 – זֶה מְנַחָה, שְׁהִיא עֲבוּדָה, וְהִיא
 מִתְּפַלְלַת עַל בְּנֵיהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר ^(תהלים קט)
 וְאֲנִי תַפְלָה. וְנִקְרְאָת עֲבוּדָה, מִשּׁוּם

שְׁהִתְלַבֶּשֶׁה בּוּ. וּמֵאוֹתוֹ הָעוֹף יוֹצְאוֹת כָּל
 הַבְּרָכוֹת לְעוֹלָם.

וְחֹשֶׁבֶן הַכֶּהֵן הָזֶה שִׁבְעִים וְחֲמִשׁ.
 שִׁבְעִים וְשֵׁתִים, כְּנֶגֶד שִׁבְעִים וְשָׁנִים
 צְדָדִים, רְשׁוּמִים בְּצַד הַחֶסֶד. וּשְׁלֹשָׁה
 שְׁנֵשְׂאָרוֹ כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת
 שְׁהִתְלַבֵּשׁ בְּהֵן. וְלֹא צְרִיד הַכֶּהֵן לְהַפְסִיק
 בֵּין אוֹתוֹ הַלְבוּשׁ הָעֲלִיוֹן שְׁהִתְלַבֵּשׁ בּוּ,
 שְׁלֹא לְהִרְאוֹת פְּרוּד בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן. וְאִזּוֹ

וְאִיהִי קִיּוּמָא דְעֵלְמָא. וְעַל דָּא אִיתְעָרוּ חֲבַרְיָא,
עַל תְּלַת מַלְיָן עֵלְמָא מִתְקַיִים, עַל הַתּוֹרָה,
דָּא יַעֲקֹב. עַל הָעֲבוּדָה, דָּא תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. וְעַל
גְּמִילוּת חֲסָדִים, דָּא אֲבָרְהָם. דְּבַר אַחַר, עֲבוּדָה,
דָּא יַעֲחָק, וְכוּלָּא חַד.

וְכֹד אִיתְעַר הָאִי כְּהֵן, לְהָאִי עֲבוּדָה, כְּדִין נְחִית
לְחָם מִן הַשָּׁמַיִם לְהָאִי אֶרֶץ, וְזֶן לְיִתְבַּחָא.
וּמְאִי לְחָם. דָּא לְחָם, דְּאִסְתַּלַּק לְעֵילָא, וּמְזוּנִי
כְּמִזְלָא תְּלִיין. וּמְטַלָּא דְנְחִית בְּשַׁבַּת יְהִיב מְזוּנִי.
כִּיּוֹן דְּאִיהִי קִיּוּמָא דְלְעֵילָא. כְּגִין דְּהוּא עֵלְמָא
דְּאִתִּי, וְעֵלְמָא דְּאִתִּי אֲפִיק נְהִירוֹ לְעֵילָא.

וְעַל דָּא, (שמות טז כה) הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֶהוּ בַשָּׂדֶה, כְּגִין
דְּהָאִי יוּמָא, קְבִילַת הָאִי שָׂדֶה, שְׁקִינֵי לְגַרְמָה.
אַבְל לְעֵלְמָא דְּאִתִּי, תְּשַׁבְּחוּן הַהוּא יוּמָא טָבָא, דָּא
הוּא שָׂדֶה, דְּנְהִיר בְּנְהִירוֹ דְּשִׁמְשָׁא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

יורד לחם מן השמים לארץ הזו, וזו את
יושביה. ומה הלחם? זה הלחם שהתעלה
למעלה, והמזון במזל תלויים. ומטל היורד
בשבת נותן מזונות, כיין שהיא הקיום של
מעלה, משום שהוא העולם הבא, והעולם
הבא מוציא אור למעלה.

ועל זה, (שם) היום לא תמצאהו בשדה,
משום שהיום הזה מקבלת השדה הזו

שהיא גן עדן, וצריך לעבד אותה.
והיא קיום העולם. ועל זה העירו
החברים, על שלשה דברים העולם
עומד: על התורה - זה יעקב, על
העבודה - זו תורה שבועל פה, ועל
גמילות חסדים - זה אברהם. דבר אחר,
עבודה - זה יצחק, והכל אחד.

ובשמתעורר הכהן הזה לעבודה הזו, אזי

וְהָא תְּזוּ, הַאִי שַׁבַּת כָּ"ל אִיקְרִי. בְּגִין דְּחַמְשִׁין
תַּרְעִין בִּיה אֲתַפְתְּחוּן וְאוֹתְעֵר. וְכֵד הַאִי כָּל
אֲתַעֵר לְכַלָּה, בְּדִין אִימָא עֵילָאָה אֲלִבִּישַׁת לִיה
גְּבוּרָן עֵילָאִין, וְאוֹתְעֵרוּ רַחֲמִין בְּעֵלְמִין, וְתִיקוּנָא
עֵילָאָה אֲתַתְּקוּן.

וְהוּא, הַהוּא אֲפִרְיִין. וְעַל דָּא כְּתִיב (שה"ש ג'
ט) אֲפִרְיִין עֲשֵׂה לֹו הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה. דָּא
תִּיקוּנִין דְּעֵלְמָא. (שם י') עֲמוּדָיו עֲשֵׂה כֶסֶף, דָּא
אֲבֵרָהִם. רְפִידָתוֹ זָהָב, דָּא יִצְחָק. מְרַכְּבוֹ אֲרַגְמָן,
דָּא יַעֲקֹב, כָּלִיל תְּרִין סֹטְרִין. דְּרַכִּיב עַל כּוֹרְסֵיִיא,
דְּאִיקְרִי אֲהֶבָה זֹוטָא.

דְּבָר אַחַר, תּוֹכּוּ רְצוּף אֲהֶבָה, דָּא אֲהֶבָה רַבָּה,
דְּאִיהִי פְּנִימָאָה. מִבְּנֹת יְרוּשָׁלַיִם, כֵּד
אֲתַקִּינוּ לְהַאִי מִנְחָה, דְּאֲנַהִיר לָהּ שְׁמֵשָׁא.

לשון הקודש

אֲפִרְיִין עֲשֵׂה לֹו הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה. אֲלוֹ תִקּוּנֵי
הָעוֹלָם. עֲמוּדָיו עֲשֵׂה כֶסֶף – זֶה אֲבֵרָהִם.
רְפִידָתוֹ זָהָב – זֶה יִצְחָק. מְרַכְּבוֹ אֲרַגְמָן
– זֶה יַעֲקֹב, כּוֹלֵל שְׁנֵי הַצְּדִיקִים, שְׂרוּכֵב
עַל הַכֶּסֶף, שְׁנַקְרָא אֲהֶבָה קִמְנָה.

דְּבָר אַחַר, תּוֹכּוּ רְצוּף אֲהֶבָה – זֶה אֲהֶבָה
רַבָּה, שְׁהִיא פְּנִימִית. מִבְּנֹת יְרוּשָׁלַיִם,
כְּשֶׁהֲתַקִּינוּ אֶת הַמִּנְחָה הַזֹּאת, שְׁמֵאִיר לָהּ
הַשְּׁמֵשׁ.

הַשְּׁמֵשׁ לְעֲצָמָהּ, אֲבָל לְעוֹלָם הַבָּא
תִּמְצְאוּ אֶת אוֹתוֹ יוֹם טוֹב, זֶהוּ שְׂדֵה,
שְׁמֵאִיר בְּאוֹר הַשְּׁמֵשׁ.

וְכֵאֵל רְאֵה, הַשַּׁבַּת הַזֹּאת נִקְרְאת כָּ"ל,
מִשׁוּם שֶׁיֵּשׁ בָּהּ חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים נִפְתְּחוּ,
וְהִתְעוֹרָר. וְכִשְׁהִכַּל הָזֶה מִתְעוֹרָר לְכַלָּה,
אֲזִי הָאֵם הָעֵלְיוֹנָה מַלְבִּישָׁה אוֹתוֹ גְּבוּרוֹת
עֵלְיוֹנוֹת, וּמִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים בְּעוֹלָמוֹת,
וְהִתְקוּן הָעֵלְיוֹן מִתְתַּקֵּן.

וְהוּא אוֹתוֹ הָאֲפִרְיִין. וְעַל זֶה כְּתוּב (שיר א)

וְעַל דָּא וַיְכִינּוּ אֶת הַמִּנְחָה, בְּדִין (בראשית מג דף סג ע"א) (בראשית מג ד) וַיֵּשֶׂא מִשָּׂאת, פְּלִיג לִזְוֹן חוּלְקָהוֹן. וּמִאֵן אֶתֶר יְהִיב לִזְוֹן, מֵאֵת פְּנֵיו, (ד"א) הֵאֵי פּוֹרְסִיָּא, דְּמִזְוֵנָא דְּכוּלָּא בֵּיהּ.

וְתֵרֵב מִשָּׂאת בְּנִימֵן, מֵאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְּשְׂכִינְתָּא בְּחוּלְקֵיהּ. מִמִּשָּׂאת בְּלָם חֲמֵשׁ יָדוֹת, תָּא חֲזִי, הֵאֵי ה' בְּתֵרָאָה, אֶקְרִי בְּלָה, כִּד אֶתְחַבֵּר כִּלְ עַמָּה, וְלֹא אֶתִּישְׁבוּ אֵלָא בְּחוּלְקָא דְּבְנִימֵן. וְעַל דָּא חֲמֵשׁ יָדוֹת קַבִּיל, כִּד קַבִּיל הֵאֵי ה' דְּאֶקְרִי מִנְחָה בְּחוּלְקֵיהּ. וְכֹל חֲמֵשִׁין בְּרַכָּאן, דְּאֶתִּיין מִכִּלְ לְהֵאֵי בְּלָה, קַבִּיל בְּנִימֵן. מֵאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְּאֵיהּוּ זַעֲרָא דְּכֻלְהוּ.

מִשָּׂאת בְּלָהוּ שְׂבִטֵין עֶשְׂרָה, מִשָּׂאת בְּנִימֵן, אֶתֶרְבִּי, חֲמֵשׁ זְמַנִּין עֶשְׂרָה. הֵא חֲמֵשִׁין.

לשון הקודש

מִתְיַשְׁבוֹת אֵלָא בְּחֻלְקוֹ שֶׁל בְּנִימֵן. וְעַל זֶה חֲמֵשׁ יָדוֹת הוּא קַבֵּל, בְּשִׁקְבֵל אֶת הַחֲזוֹן, שֶׁנִּקְרָאת מִנְחָה, בְּחֻלְקוֹ. וְכֹל חֲמֵשִׁים הַבְּרָכוֹת שֶׁבָּאוֹת מִכֹּל לַבְּלָה חֲזוֹן, קַבֵּל בְּנִימֵן. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהוּא הַקָּטָן מִכֻּלָּם.

מִשָּׂאת כֹּל הַשְּׂבִטִים עֶשְׂרָה, מִשָּׂאת בְּנִימֵן הַתְּנַדְלָה ה' פְּעָמִים עֶשְׂרָה. הֲרִי

וְעַל זֶה (בראשית מג) וַיְכִינּוּ אֶת הַמִּנְחָה, אִזְ וַיֵּשֶׂא מִשָּׂאת, חֵלֶק לָהֶם חֻלְקָם. וּמֵאֵיֵהוּ מְקוֹם נָתַן לָהֶם? מֵאֵת פְּנֵיו, זֶהוּ הַכֶּסֶף, שְׁמִזְוֵן הַכֹּל בּוֹ.

וְתֵרֵב מִשָּׂאת בְּנִימֵן (שם). מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁשְׂכִינָה בְּחֻלְקוֹ. מִמִּשָּׂאת כֻּלָּם חֲמֵשׁ יָדוֹת – בֵּא וְרָאָה, ה' הֶאֱחָרֹנָה חֲזוֹן נִקְרָאת בְּלָה, בְּשִׁמְחֵבֵר עַמָּה כֹּל, וְאִין

וְכוֹלָא בְּגִין הָאֵי ה' דְּשִׁרְיָא בְּחוֹלְקוּיָהּ. מַאי טַעְמָא,
בְּגִין דְּאֵי הֵי זְעִירָא, וְאֵי הוּ זְעִיר, אֶתְרַעִיאת בֵּיתָה,
לְשׁוֹאָה מְדוּרָה עִמֵּיהּ.

וְעַל דָּא בְּתִיב, (שה"ש א ד) הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיִי, דָּא
בְּנִימִין, דְּאָעִיל לִיהּ יוֹסֵף בְּאִדְרֵיהּ. נְגִילָה
וְנִשְׁמַחְתָּ, אֲנִילָה מִפְּעֵי לִיהּ, מַאי נְגִילָה. דְּכֻלְהוּ
אָעִיל לֹון בְּנִינִיה דְּבְנִימִין. בְּךָ, מַאי בְּךָ. דָּא כִּלְלָא
דְּאוּרִייתָא, דְּאֶתְקַיִים כַּד נָטִיר אוֹת בְּרִית קֶדְשׁ.
נְזַכְרָה דוּדִיךְ מִיָּן, דְּכְתִיב וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ.

וְעַל דָּא בְּתִיב, מְשַׁכְּנִי אַחֲרִיךְ נְרוּצָה, דְּמַשִּׁיךְ לֹון
לְאַחֵי תַמָּן. כְּמָה דְּאֶתְ אָמַר, (הושע יא ד) בְּחַבְלֵי
אָדָם אֲמַשְׁכֶּם בְּעֵבְתוֹת אַהֲבָה, דָּא אַהֲבָה דְּנִחְתָּא
עִמָּהוֹן לְדִירָא תַמָּן, וְחָדוּ תַמָּן בְּמַלְכָּא עֵילָאָה,

לשון הקודש

בשבילו של בנימין. בך, מה זה בך? זה
כלל של התורה שהתקנים בששמר אות
ברית קדש. נזכרה דודיך מיין, שכתוב
(בראשית מג) וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ.

ועל זה כתוב (שם) מְשַׁכְּנִי אַחֲרִיךְ נְרוּצָה,
שמשך את אחיו לשם, כמו שנאמר (הושע
יא) בְּחַבְלֵי אָדָם אֲמַשְׁכֶּם בְּעֵבְתוֹת אַהֲבָה.
זו האהבה שירדה עמם לדור שם, ושמהו

חמשים. והכל בשביל הה' הזו ששורה
בחלקו. מה הטעם? משום שהיא קטנה
והוא קטן, התרצתה בו לשים מדורה
עמו.

ועל זה כתוב (שיר א) הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ
חֲדָרְיִי, זה בנימין, שהכניס אותו יוסף
לחדרו. נגילה ונשמחה, הנה צריך להיות
אגילה, למה זה נגילה? שכלם הכניסם

דְּאֵתְחַבֵּר עִם יוֹסֵף תַּמָּן, בְּגִין דְּנִטְר בְּרִית קִדְשׁ
דְּאֵתִיּהִיב לְתַמְנָא יוֹמִין.

וְעַל דָּא בְּתִיב, מִיִּשְׂרָיִם אֶהְבוּד. מֵאִי מִיִּשְׂרָיִם,
כְּמָה דְּאֵת אֲמַר (תהלים צט ד) אֵתְהָ כּוֹנְנָת
מִיִּשְׂרָיִם. וּמֵאֵן אֵינּוֹן, כְּמָה דְּאֵת אֲמַר, מִשְׁפָּט
וְצַדִּיקָה. אֵלִין אֵיקְרוֹן מִיִּשְׂרָיִם וְדֵאִי. כְּמָה דְּאֵת
אֲמַר, (דברים לב ד) צַדִּיק וְיִשָּׁר הוּא. וְאֵתְכֻלִּיל דְּכוּרָא
עִם נוֹקְבָא, מִשְׁפָּט אֵתְכֻלִּיל בְּצַדִּיק, וְצַדִּיקָה אוֹתְעֵרַת
בְּעֵלְמִין בְּלָהוּ. וְעַל דָּא מִיִּשְׂרָיִם אֶהְבוּד וְדֵאִי.

וְיִשְׂרָאֵל אֶהֱב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָיו. (בראשית לו
א) יִשְׂרָאֵל מִבְּעֵי לֵיהּ, מֵאִי וְיִשְׂרָאֵל.
לְאֵכְלָלָא עֲמִיה שְׂכִינְתָא, דְּרַחֲמָא לֵיהּ לְיוֹסֵף.
כְּנֻוֹנָא דָּא תַּנִּינָן וְה', הוּא וּבֵית דִּינֹו.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

הוּא. וְנִכְלָל הַזְכָּר עִם הַנְּקֵבָה, הַמִּשְׁפָּט
נִכְלָל בְּצַדִּיק, וְצַדִּיקָה מִתְעוֹרְרַת בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת, וְעַל זֶה מִיִּשְׂרָיִם אֶהְבוּד וְדֵאִי.
וְיִשְׂרָאֵל אֶהֱב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָיו (בראשית
לו). יִשְׂרָאֵל הָיָה צָרִיךְ לְהֵיוֹת, מַה זֶה
וְיִשְׂרָאֵל? לְהַכְלִיל עִמּוֹ שְׂכִינְתָּה, שְׂאֵהֲבָה
אֶת יוֹסֵף. כְּמוֹ כֵּן שְׂנֵינֵנוּ וְה' – הוּא וּבֵית
דִּינֹו.

שָׁם בְּמִלְךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהִתְחַבֵּר עִם יוֹסֵף
שָׁם, מִשׁוּם שֶׁשָּׂמַר בְּרִית קִדְשׁ שְׁנֵתְנָה
לְשִׁמּוֹנָה יָמִים.

וְעַל זֶה כְּתוּב (שיר א) מִיִּשְׂרָיִם אֶהְבוּד. מַה
זֶה מִיִּשְׂרָיִם? כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (תהלים צט) אֵתְהָ
כּוֹנְנָת מִיִּשְׂרָיִם. וּמִי הֵם? כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (שם)
מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה. אֵלֶּה נִקְרְאִים מִיִּשְׂרָיִם
וְדֵאִי, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (דברים לב) צַדִּיק וְיִשָּׁר

וּבְלָהוּ שְׁבַטֵינוּ אֹדוּ לֵיהּ, עַל דְּאִתְרַחִים מֵאֲבָא
וְאִמָּא. וּבְרִיכוּ לֵיהּ בְּרַבַּת עוֹלָמִין בְּלָהוּ,
לְאִתֵּי־שְׁבָא בְּדוּכְתִיָּה בְּדָקָא חַזִּי.

וּמִנָּא לָן דְּאֶפִּילוּ אַחֵזי רַחֲמֵינוּ לֵיהּ. דְּכְתִיב (שה"ש
א ג) עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּד. מֵאֵי עֲלָמוֹת
כְּמָה דְאִתְ אָמַר (מ"א ז כה) עֵמֵד עַל שְׁנֵי עֶשֶׂר בְּקָר.
וְאֵינוֹן בְּעֲלָמָא דְנוֹקְבָא, וְאֵינוֹן אִיקָרוֹן עֲלָמוֹת.

בְּתַר דְּאֶסְתְּלִיק יוֹסֵף לְעֵילָא, מַה בְּתִיב, (שה"ש א
ה) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאֲוָה, בְּגִין דְּאִתְתַּקִּיף
גְּלוּתָא עֲלֵיהּ. וְעַם כָּל דָּא וְנֹאֲוָה, דְּלֹא אִתְעַרְבִי
בְּהוּ. כְּאֶהְלִי קְדָר, אִתְקַדְרִית בִּינֵי־יְהוּ, דְּגִזְרוּ עָלֵי
כְּמָה גִזְרִין בִּישִׁין, וְעַם כָּל דָּא אֲנָא אִיהִי פִירִיעוֹת
שְׁלֵמָה, בְּעוֹבְדִין טָבִין. בְּגִין דְּשַׁבְּטֵי יְהּ עָאלוּ,
וְשַׁבְּטֵי יְהּ נִפְקוּ.

לשון הקודש

וּבְלָהּ הַשְּׁבַטִים הוֹדוּ לוֹ עַל שְׁנֵאָהֵב מֵאֵב
וְאֵם, וּבְרִיכוּ אוֹתוֹ בְּרַבַּת עוֹלָמִים כָּלֵם,
שִׁיתִישֵׁב בְּמִקְוֵמו כְּרָאוּי.
וּמִנֵּין לָנוּ שְׁאֶפְלוּ אַחֵזי אֶהְבוּ אוֹתוֹ?
שְׁכַתוֹב (שיר א) עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּד. מַה
זֶה עֲלָמוֹת? כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר (מלכים א) עֵמֵד עַל
שְׁנֵי עֶשֶׂר בְּקָר. וְהֵם בְּעוֹלָם הַנוֹקְבָא, וְהֵם
נִקְרָאִים עֲלָמוֹת.

אַחַר שֶׁהִסְתַּלַּק יוֹסֵף לְמַעְלָה, מַה כְּתוּב?
(שיר א) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאֲוָה, מִשּׁוּם
שֶׁהִתְחַזְּקָה עֲלֵיהֶם הַגְּלוּת, וְעַם כָּל זֶה –
וְנֹאֲוָה, שְׁלֹא הִתְעַרְבוּ בְּהֵם. כְּאֶהְלִי קְדָר,
נִשְׁחַרְתִּי בִּינֵיהֶם, שֶׁגִּזְרוּ עָלֵי כְּמָה גִזְרוֹת
רְעוֹת, וְעַם כָּל זֶה אֲנִי הִיא פִירִיעוֹת
שְׁלֵמָה, בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים, מִשּׁוּם שֶׁשַּׁבְּטֵי
יְהּ נִכְנְסוּ, וְשַׁבְּטֵי יְהּ יָצְאוּ.

אֵל תִּרְאֵנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, בְּגִין דְּשִׁמְשָׂא
 אֶסְתְּלִיק. וְכָל דָּא בְּנֵי אַמֵּי גְרָמוּ. מֵאֵן בְּנֵי
 אַמֵּי. דָּא בְּנֵי דִיעֻקְב, דְּזַבְּנֵנו לְיוֹסֵף הָכָא. וְאֵינוּן
 גְרָמוּ לִי וְלִשְׂכִינְתָא דְּאֶתְגַּלְיָא עִמֵּי הָכָא.

עַל דָּא אָמְרוּ וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל. כִּד חָמוּ
 פּוֹלְחָנָא קִשְׂיָא, עַד דְּהִיא דְּכִירַת לְהוֹן
 קִימָא עִילָאָה וְאֶתְעַרַת בְּרַחֲמִין עַל בְּנֵהָא, אִימָא
 עִילָאָה. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, (שמות ב כג) וַתַּעַל שׁוֹעַתָם
 אֶל הָאֱלֹהִים, דָּא אִימָא עִילָאָה, דְּכָל חִירוּ בִידְהָא,
 וּפְתַחַה לֹוּן פְּתַחִין עִילָאִין, חֲמִשִּׁין תַּרְעִין, וְאַפִּיקַת
 לֹוּן מִתַּמָּן. וְאֶתְמַלְיָא אִימָא תַתְּאָה רַחֲמִין
 עַלֵייהוּ. וּמִשָּׁה נִפְק לְעֵלְמָא, מְמַנָּא אַבּוּי רַעִי
 לְיִשְׂרָאֵל בְּאוּרֵי תָא.

לשון הקודש

על בניה האם העליונה. זהו שכתוב (שם)
 ותעל שועתם אל האלהים. זו האם
 העליונה, שכל החרות בידיה, ופתחה
 להם פתחים עליונים, חמשים שערים,
 והוציאה אותם משם, והתמלאה האם
 התחתונה רחמים עליהם. ומשה יצא
 לעולם ממנה אביו לרעות את ישראל
 בתורה.

אל תראני שאני שחרחרת (שם), משום
 שהשמש הסתלק. וכל זה בני אמי גרמו.
 מי הם בני אמי? אלו בני יעקב, שמכרו
 כאן את יוסף, והם גרמו לי ולשכינה
 שגלתה עמי כאן.

על זה אמר (שמות ב) ויאנחו בני ישראל.
 כשראו עבודה קשה, עד שהיה זוכר
 להם הברית העליון, והתעוררה ברחמים

תָּא תַּזִּי, דְּדוּד רָמֵז לִיהּ לְהַאי תּוֹשֵׁבְתָא דְשִׁיר
 הַשִּׁירִים קוּדְשׁ קוּדְשִׁיא, עַל יְדָא דְבְנֵי קְרַח,
 אֵלָא דְלֹא מָטָא זְמַנָּא דִּיתְאַמַּר. בְּגִין כְּדָ
 כְּתִיב, (תהלים מ ה) לְמַנְצַחַת עַל שׁוֹשְׁבֵי לְבַנֵּי קְרַח
 מִשְׁכִּיל שִׁיר יְדִידַת. עַל שׁוֹשְׁבֵי, אֲלִין (שה"ש א
 ב) נְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, דְאִיקְרוּן שְׁפַתוֹתָיו שׁוֹשְׁבֵי.

דְּבַר אַחַר, שׁוֹשְׁבֵי, אֲלִין שׁוֹשְׁבֵי שְׁנִין, דְאִתְחַבְּרוּן
 בְּהַאי שׁוֹשְׁבֵי סוּמְקָא, דְאִיהִי שְׁבִיעָא
 דְכָלָא. מִשְׁכִּיל, דָּא נְגִידוּ דְעִתִּיקָא קְדִישָׁא, דְנְגִיד
 לֹון בְּהַאי שְׁעָתָא, דִּיתְבִּי יַחַד וְלֹא מִתְפָּרְשִׁין. בְּגִין
 אִינוּן נְשִׁיקוֹן בְּדְבִיקוֹתָא דְרוּחָא, וְלֹא מִתְפָּרְשִׁין.

שִׁיר יְדִידַת, רָמֵז לְהַאי שִׁירָתָא, דְאִקְרִי שִׁיר
 כְּפּוֹל. הָבֵא שִׁיר הַשִּׁירִים, וְהָבֵא שִׁיר יְדִידַת,
 וְכוּלָּא חַד. קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל,

לשון הקודש

שְׁהִתְחַבְּרוּ בְּשׁוֹשְׁבֵי הָאֲדָמָה הַזֹּה, שְׁהִיא
 הַשְּׁבִיעִית שֶׁל הַכּוֹל. מִשְׁכִּיל – זֶה שְׁפַע
 שֶׁל הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ שֶׁמִּשְׁפִּיעַ לָהֶם בְּשַׁעַת
 הַזֹּה, שְׁוֹשְׁבִים יַחַד וְלֹא נִפְרָדִים, מִשּׁוּם
 אוֹתָם נְשִׁיקוֹת בְּדְבִיקוֹת הַרוּחַ, וְלֹא
 נִפְרָדִים.

שִׁיר יְדִידַת – רָמֵז לְשִׁירָה הַזֹּה, שְׁנִקְרָאת
 שִׁיר כְּפּוֹל. כָּאֵן שִׁיר הַשִּׁירִים, וְכָאֵן שִׁיר

בְּאֵ וְרָאָה, דְּדוּד רָמֵז לוֹ אֵת הַתְּשׁוּבָה הַזֹּה
 שֶׁל שִׁיר הַשִּׁירִים קְדֵשׁ קְדָשִׁים עַל יַד בְּנֵי
 קְרַח, אֵלָא שְׁלֹא הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנֶּאֱמַר.
 מִשּׁוּם כְּדָ כְּתוּב (תהלים מה) לְמַנְצַחַת עַל
 שׁוֹשְׁבֵי לְבַנֵּי קְרַח מִשְׁכִּיל שִׁיר יְדִידַת.
 עַל שׁוֹשְׁבֵי – אֲלוֹ נְשִׁיקוֹת פִּיהוּ,
 שְׁנִקְרָאוֹת שְׁפַתוֹתָיו שׁוֹשְׁבֵי.

דְּבַר אַחַר, שׁוֹשְׁבֵי אֲלוֹ שֵׁשׁ שְׁנֵים

אִיקְרוּן הַדֹּדִים. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (שה"ש ה א) שְׁתוּ
 וְשָׂכְרוּ דוֹדִים. בְּגִין כֶּךָ שִׁיר יְדִידַת, דְּאֵינּוּן דוֹדִים,
 דָּא מְשַׁבְּחָא לְדָא, וְדָא מְשַׁבְּחָא לְדָא. וְכַמָּא
 דְּהָתָם, בְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל שְׁרִיאַת בְּתוּשְׁבַּחְתָּא, דְּהָכִי
 אֶתְחַזֵּי, דְּכְתִיב יִשְׁקֵנִי. אוֹף הָכָא, הִיא שְׁרִיאַת
 לְשַׁבְּחָא לְמַלְכָא.

רַחֲשׁ לְבִי דְבַר טוֹב. רַחֲשׁ לְבִי, דָּא חֵיִתָּא,
 דְּרַחֲשׁ בְּלִילְיָא, דְּאִקְרִי לְבִי. דְּבַר
 טוֹב, דְּסְלִיקַת בְּרַעוּתָהּ דִּיתְחַבַּר מַלְכָא עִמָּה,
 דְּאִקְרִי טוֹב.

דְּבַר אַחַר, בְּגִין דְּלֹא אֶתְיִיחִיב לִיה רְשׁוֹ לְגַלְיָא,
 אָמַר רַחֲשׁ בְּגִין דְּמַרְחֲשָׂא לִיה חַאי מַלְכָּא
 בְּלַבִּיָּה, וְאֶפִּילוּ בְּשַׁפְּוֹתֶיהָ לָא אֶתְיִיחִיב לִיה רְשׁוֹ
 לְרַחֲשָׂא, אֶלָּא בְּלַבִּיָּה.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

רַחֲשׁ לְבִי דְבַר טוֹב (תהלים מה). רַחֲשׁ לְבִי
 – זוּ חֲחִיָּה שְׂרוּחֶשֶׁת בְּלִילְיָה, שְׁנַקְרָאת
 לְבִי. דְּבַר טוֹב – שְׁעוּלָה בְּרַצוּנָה שְׁהַמְלִיךְ
 יְתַחַבַּר עִמָּה, שְׁנַקְרָא טוֹב.

דְּבַר אַחַר, מִשּׁוּם שְׁלֹא נִתְּנָה לוֹ רְשׁוֹת
 לְגַלוּת, אָמַר רַחֲשׁ, מִשּׁוּם שְׁמַרְחִישָׁה לוֹ
 אֶת הַדְּבַר הַזֶּה בְּלִבּוֹ, וְאֶפִּילוּ בְּשַׁפְּוֹתָיו
 לֹא נִתְּנָה לוֹ רְשׁוֹת לְרַחֲשׁ, אֶלָּא בְּלִבּוֹ.

יְדִידַת, וְהַבֵּל אַחַד. הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל נִקְרְאִים דוֹדִים. זֶהוּ
 שְׁכַתוֹב (שיר ה) שְׁתוּ וְשָׂכְרוּ דוֹדִים. מִשּׁוּם
 כֶּךָ שִׁיר יְדִידַת, שְׁהִים דוֹדִים. וְזֶה מְשַׁבַּח
 אֶת זֶה, וְזֶה מְשַׁבַּח אֶת זֶה. וְכַמוֹ שְׁשִׁים
 בְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל הִתְחִילָה הִתְשַׁבְּחַת, שְׁכַךְ
 רְאוּי, שְׁכַתוֹב יִשְׁקֵנִי, אִף כַּאֲן הִיא
 הִתְחִילָה לְשַׁבַּח אֶת הַמְּלִיךְ.

דָּבָר אַחֵר, מֵאֵי טַעַמָּא רַחֵשׁ לְבִי. בְּגִין דְּדַבּוּר
בְּלֹא קוּל, לָא יָכִיל לְמַלְלָא. וְהָאֵי לְבִי
דְּאֶקְרִי דַּבּוּר, עַד הַשְׁתָּא לָא אֲשַׁתְּלִימַת, עַד דְּאֶתָּא
שְׁלֵמָה מְלָכָא, וּבְנָא לָהּ בֵּיתָא, וְאֲשַׁתְּלִימַת סִיחָרָא
בְּרַבּוּ יַתִּיר עַל כּוּלָּא. בְּגִין דְּקוּל אֶתְחַבֵּר עִמָּהּ.

וְהֵיאֵה שְׁעָתָא, אֶתְיִיחֵיב רִשׁוֹ לְמַלְלָא, דְּהָא
אֲשַׁתְּלִימַת בְּקָלָא. וַיִּתְבֵּא בְּשְׁלִימוֹ עִם
מְלָכָא. בְּגִין דְּאֶפִּיקַת בְּרָא חֲפִימָא לְעֵלְמָא,
וְאֶתְקִינַת בֵּיתָא לְמְלָכָא. בְּדִין מְלָכָא שְׁוִי
מְדוּרִיהָ עִמָּהּ, וְשָׂרְאֵת לְמַלְלָא, וְאֶמְרַת יִשְׁקֵנִי
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ.

אַבְל הַשְׁתָּא בְּיוֹמֵי דְדוּד, עַד בְּדִין לָא יִתְבֵּא
בְּאֲשַׁתְּלִימוּתָא, בְּגִין כְּדָ רַחֵשׁ לְבִי וְדָאֵי
הֵהוּא דְּבָר טוֹב. הַשְׁתָּא טוֹב, וְלֹא טוֹבִים. בְּיִן
דְּאֶתְחַבֵּר קוּל עִמָּהּ, בְּדִין טוֹבִים וְדָאֵי בְּכוּלָּא.

לשון הקודש

הַמְּלָךְ, מִשּׁוּם שֶׁהוֹצִיָּאָה בֵּין חֻכָּם לְעוֹלָם,
וְהֶתְקִינָה בֵּית לְמַלְךְ. אִזּוּ הַמְּלָךְ שָׁם
מְדוּרוֹ עִמָּהּ, וְהֶתְחִילָה לְדַבֵּר, וְאֶמְרָה
יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ.

אַבְל כְּעַת בְּיָמֵי דוּד, עַד אִזּוּ לֹא יִשְׁבֵּה
בְּשְׁלֵמוֹת. מִשּׁוּם כְּדָ רַחֵשׁ לְבִי וְדָאֵי
הַדְּבָר הַטוֹב הֵהוּא. כְּעַת טוֹב, וְלֹא
טוֹבִים. בְּיִן שֶׁהֶתְחַבֵּר עִמָּהּ קוּל, אִזּוּ וְדָאֵי

דְּבָר אַחֵר, מֵהַ טַעַם רַחֵשׁ לְבִי? מִשּׁוּם
שֶׁדַּבּוּר בְּלֹא קוּל לֹא יָכוֹל לְדַבֵּר, וְהֵלְבִי
הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא דַּבּוּר, עַד כָּאֵן לֹא נִשְׁלְמָה,
עַד שֶׁבָּא שְׁלֵמָה הַמְּלָךְ וּבְנָה לָהּ בֵּית,
וְהֵלְבְּנָה נִשְׁלְמָה בְּגִדּוֹל יַתֵּר עַל הַכּוּל,
מִשּׁוּם שֶׁהֶתְחַבֵּר עִמָּהּ הַקּוּל.

וּבְאֲזוּתָהּ שְׁעָה נִתְּנָה רִשׁוֹת לְדַבֵּר,
שֶׁהָרִי נִשְׁלְמָה בְּקוּל. וַיִּשְׁבֵּה בְּשְׁלֵמוֹת עִם

צְדִיק טוֹב אֶקְרִי, דְּבַתִּיב, (ישעיה ג י) אֶמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב. אוֹף אִיהִי אֶתְקַרְיָאת טוֹבָה, (קהלת ז יא) טוֹבָה חֲכָמָה. וְכֵד אִיתְקַרְיָבוּ וְאֶתְחַבְּרוּ בְּחֻדָּא בְּאֵינוֹן נְשִׁיקוֹן, כְּדִין כִּי טוֹבִים דְּוֹרְדִךְ מִיָּינוּ טוֹבִים וְדָאי, אֵינוֹן דְּוֹדִים תְּרוּוֹיִיהוּ בְּחֻדָּא.

הַכָּא דְּוֹדִים, וְהָכָא יְדִידָת. וְאִימְתִי אֵינוֹן טוֹבִים. מִיָּינוּ. כֵּד אֶשְׁתַּקְּיִין מְנִיָּה דְּהָהוּא יָיִן דְּמִנְטָרָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, שְׂתוּ וְשִׁכְרוּ דְּוֹדִים. דְּהָא נְטִיעֵן שְׁקִיָּו בְּעֵיִן מִנְהָרָא עֵמִיקָא, אִימָא (דף 10 ג) עִילָאָה, דְּאִיהִי אֶשְׁקִיָּאת לֹון בְּקַדְמִיתָא מִהָהוּא יָיִן.

הַדָּא הוּא דְּבַתִּיב, (שם ב ה) שְׁמַאלוּ תַחַת לְרֵאשִׁי, וְלִבְתַּר לְרִיחַ שְׁמֶנֶךָ טוֹבִים, הַדָּא הוּא דְּבַתִּיב, וַיְמִינוּ תְּחַבְּקֵנִי. וְדָא הוּא מִשְׁחָא טָבָא, דְּנָגִיד לִיה מְאִימָא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

הַמְשַׁמֵּר הַהוּא. וְעַל זֶה כְּתוּב (שם ה) שְׂתוּ וְשִׁכְרוּ דְּוֹדִים. שְׁהַרִי הַנְּטִיעוֹת צְרִיכוֹת הַשְּׁקָאָה מִן הַנְּהַר הַעֲמֻק, הָאֵם הַעֲלִיזָה, שְׁהִיא הַשְּׁקָתָה אוֹתָם כְּרַאשׁוֹנָה מִהֵינִן הַהוּא.

זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם ב) שְׁמַאלוּ תַחַת לְרֵאשִׁי, וְאַחַר כֵּן לְרִיחַ שְׁמֶנֶךָ טוֹבִים. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיְמִינוּ תְּחַבְּקֵנִי. וְזֶהוּ הַשְּׁמֵן

טוֹבִים כֻּלָּ. הַצְּדִיק נִקְרָא טוֹב, שְׁכָתוּב (ישעיה א) אֶמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב. אִף הִיא נִקְרָאת טוֹבָה, (קהלת ז) טוֹבָה חֲכָמָה. וְכַשְׁנִקְרָבוּ, הִתְחַבְּרוּ בְּאַחַד בְּאוֹתָן נְשִׁיקוֹת, אַז (שיר א) כִּי טוֹבִים דְּדִידִךְ מִיָּינוּ, הֵם דְּוֹדִים שְׁנִיָּהֶם כְּאַחַד.

כָּאֵן דְּוֹדִים, וְכָאֵן יְדִידָת. וּמְתִי הֵם טוֹבִים? מִיָּינוּ, כְּשִׁנְשָׁקִים מִמְּנוּ שֶׁל הֵינִן

הָרָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים קלג ב) כַּשְּׁמֵן הַטּוֹב עַל
 הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן וְזָקֵן אַחֲרָיו. דָּא כְּתִיב
 רַבָּא לְעֵילָא, יְמִינָא דְמַלְכָּא, כִּהֵן לְעוֹלָם. וְכֵן מְטָא
 הַהוּא מִשְׁחָא אֶל דִּיקְנִיָּה דְאַחֲרָיו, כְּדִין שְׁמַנִּיָּךְ
 וְדַאי אִיקְרוּן, מִסְטָרָא דְאִימָא וּמִסְטָרָא דְאַבְרָהָם,
 וְכְדִין שְׁמַנִּיָּךְ טוֹבִים.

כִּי טַעְמָא נְגִיד הַהוּא מִשְׁחָא טָבָא לְאַבְרָהָם.
 מְשֻׁם דְּפָשִׁיט יְמִינָא, לְאַנְהָרָא לְסִיחָרָא.
 וְעַל דָּא כְּתִיב, (שם א) הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נְעִים שֶׁבֶת
 אֲחִים גַּם יַחַד. מָה טוֹב, דָּא נְהוֹרָא קְדָמָאָה. יוֹמָא
 קְדָמָאָה דְכְּתִיב (בראשית א ד) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹרֶץ כִּי
 טוֹב. וּמָה נְעִים, דָּא נְעִים וּמִירוֹת יִשְׂרָאֵל. יוֹמָא
 רְבִיעָאָה, סִיחָרָא.

וְהָא חֲזִי, כְּמָה דְנְהוֹרָא דְאַתְפְּרִי בְיוֹמָא קְדָמָאָה,
 דְּהִיב שְׁלִימוֹ, וְנְגִיד מְנִיָּה נְהִירוֹ, לְנְהוֹרָא

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

אבְרָהָם? מְשֻׁם שְׁפִשֵׁט הַיָּמִין לְהָאִיר
 לְלִבְנָה, וְעַל זֶה כְּתוּב (שם) הִנֵּה מָה טוֹב
 וּמָה נְעִים שֶׁבֶת אֲחִים גַּם יַחַד. מָה טוֹב
 – זֶה הָאֹרֶץ הָרֵאשׁוֹן, יוֹם הָרֵאשׁוֹן,
 שְׁכֵתוֹב (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹרֶץ
 כִּי טוֹב. וּמָה נְעִים – זֶה נְעִים וּמִירוֹת
 יִשְׂרָאֵל. הַיּוֹם הָרְבִיעִי, הַלְבְּנָה.
 וּבָא רָאָה, כְּמוֹ שְׁהָאֹרֶץ שְׁנַבְרָא בְיוֹם

הַטּוֹב, שְׁשׁוּפֵעַ לוֹ מִהָאֵם.
 זְהוּ שְׁכֵתוֹב (תהלים קלג) כַּשְּׁמֵן הַטּוֹב עַל
 הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן וְזָקֵן אַחֲרָיו. זֶה הַכֵּהן
 הַגָּדוֹל לְמַעְלָה, יָמִין הַמְּלָךְ, כִּהֵן לְעוֹלָם.
 וְכַשְּׁמַנִּיעַ אוֹתוֹ הַשְּׁמֵן לְזָקֵן שֶׁל אַחֲרָיו, אִזּוֹ
 וְדַאי נְקָרְאִים שְׁמַנִּיָּךְ, מִצַּד הָאֵם וּמִצַּד
 שֶׁל אַבְרָהָם, וְאִזּוֹ שְׁמַנִּיָּךְ טוֹבִים.
 מָה הַטַּעַם שׁוֹפֵעַ אוֹתוֹ הַשְּׁמֵן הַטּוֹב שֶׁל